

YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO

12. joulukuuta 2011

Kaikille kansallisille henkisille neuvostoille

Rakkaat ystävät

Kaikkialla maapallolla bahá'í-yhteisöt ovat innokkaasti toteuttamassa viisivuotissuunnitelman ohjeita. Kun suunnitelman ensimmäiset kuukaudet ovat nyt takana, kaikki viittaa siihen, että viimeaikaisen ohjauksen opiskelu ja tähän saakka rakennetun kyvykkyyden luonteesta ja laajuudesta käydyt pohdinnat ovat tuottamassa tuloksia keskittyneessä ja erittäin yhdistyneessä ruohonjuuritason toiminnassa. Pääasiassa kotirintamapioneerien ponnistusten ansiosta useilla sadoilla vasta avatuilla seuduilla voidaan jo havaita ensimmäisiä orastavia merkkejä bahá'í-uskon kestävään laajentamiseen ja lujittamiseen suunnatusta ohjelmasta, kun taas useilla sadoilla muilla seuduilla, jotka ovat edempänä kasvua edistävässä tapahtumasarjassa, perusteellinen toiminnan malli on valtaamassa alaa. Samaan aikaan noilla seuduilla ystävät oppimisen eturintamassa ovat tulossa taitaviksi siinä dynamiikassa, joka on luonteenomaista nopeasti laajeneville, suhteellisen suurille yhteisöille.

Tässä yhteydessä olemme eritoten iloisina huomanneet, missä määrin joka maassa ponnistellaan, jotta voidaan antaa yhä enemmän elinvoimaa instituuttiprosessille, joka on niin ratkaiseva tekijä, jos yhä useampien on tarkoitus osallistua aktiivisesti uuden maailmanjärjestyksen todellisuudeksi muuntamiseen tarvittavaan työhön. Instituutin johtokunnan toiminta, koordinaattorien toiminta eri tasoilla, opintopiiriohjaajina, varhaisnuorten ryhmien valmentajina ja lastentuntien opettajina palvelevien ystävien kyvykkyys sekä yleismaailmalliseen osallistumiseen ja yhteiseen tukemiseen ja auttamiseen oitis johtavan ympäristön edistäminen – näiden keskeinen asema yhteisölle Jumalan antaman tehtävän toteuttamisessa ei ole jäänyt missään ystävilta huomaamatta. Eriytyisen rohkaisevaa on ollut huomata tässä suhteessa, miten laajasti varhaisnuorten henkiseen voimauttamiseen tarkoitettu ohjelma on saanut liikkeelle voimavaroja. Yhtä kannustavaa on se into, jolla instituutit ovat toivottaneet tervetulleeksi haasteen kouluttaa opettajia bahá'í-lastentuntien peräkkäisten tasojen opettamiseen sitä mukaa, kun lisämateriaaleja tähän tarkoitukseen on tullut saataville. Tämän vuoksi tuntuu ajankohtaiselta antaa kansallisille henkisille neuvostoille ja niiden koulutusinstituuteille lisäohjausta runkokurssisarjan ja siitä haarautuvien kurssien toteuttamisesta.

Palvelun polku

Auttaaksemme uskovia ajattelemaan seututason kasvuprosessia esittelimme useita vuosia sitten käsitteen kahdesta toisiaan täydentävästä liikkeestä. Tasainen ja jatkuvasti laajeneva yksilöiden virta instituuttikurssien läpi on yksi liike. Sen tehtävänä ei ole ainoastaan antaa liikevoimaa toiselle liikkeelle – seudun kehittymiselle, joka näkyy kollektiivisena valmiutena heijastaa bahá'í-uskon opetusten mukaista elämänmallia – vaan se on myös oman jatkuvuutensa suhteen

tästä riippuvainen. Juuri lisääntyvät todisteet Ruhi-instituutin opinto-ohjelman vaikutuksista näihin kahteen toisiaan vahvistavaan liikkeeseen saivat meidät suosittelemaan sen maailmanlaajuista käyttöönottoa kuusi vuotta sitten. Tuolloin emme ottaneet erityisesti kantaa opinto-ohjelman pedagogisiin periaatteisiin. Tästä huolimatta ystäville tulisi olla selvää, että tällä opinto-ohjelmalla on toivotut piirteet, joista osaa on kuvattu laajasti nykyiseen maailmanlaajuisten suunnitelmien sarjaan liittyvissä sanomissamme. Erityisen merkittävä on kurssien järjestämiseen liittyvä periaate: bahá'í-uskon ja ihmiskunnan palveluun tarvittavan kyvykkyyden kehittäminen osana prosessia, jota voi verrata palvelun polulla kulkemiseen. Tämä mielikuva muokkaa niin sen sisältöä kuin rakennetta.

Runkokurssisarja on suunniteltu siten, että se auttaa yksilöä, olipa hän bahá'í tai ei, astumaan polulle, jota määrittävät yhteisön lisääntyvät kokemukset sen pyrkiessä avaamaan ihmiskunnan eteen näkyvän Bahá'u'lláhin maailmanjärjestyksestä. Jo itse mielikuva polusta antaa osviitan kurssien luonteesta ja tarkoituksesta, sillä polku vetää puoleensa kulkijoita, se houkuttelee kohti uusia taivaanrantoja, se edellyttää ponnistelua ja liikettä, se sallii erilaisen vauhdin ja edistysaskeleet, ja se on jäsenetty ja määritelty. Polun voi kulkea ja tuntea ei vain yksi tai kaksi henkilöä vaan sitä voivat kulkea suuret joukot, sillä polku kuuluu yhteisölle. Polulla kulkeminen on yhtä lailla ilmaisuvoimainen käsite. Se vaatii yksilöltä tahtoa ja valintaa, se edellyttää erilaisia taitoja ja kykyjä mutta saa myös aikaan tiettyjä ominaisuuksia ja asenteita. Sen edellytyksenä on looginen eteneminen, mutta tarvittaessa se sallii siihen liittyvien reittien tutkiskelun. Polku voi vaikuttaa aluksi helpolta mutta muuttuu haastavammaksi sitä pidemmälle kuljettaessa. Ja ratkaisevan tärkeää on se, että polulla kuljetaan muiden seurassa.

Tällä hetkellä runkokurssisarja koostuu kahdeksasta kurssista, vaikka onkin selvää, että lopulta siihen saattaa kuulua jopa kahdeksantoista kurssia, joissa käsitellään sellaisiin tarpeisiin kuin koordinointiin ja hallintoon, sosiaaliseen toimintaan ja yhteiskunnan keskusteluihin osallistumiseen liittyviä palvelutekoja. Kurssisarjassa on nykyään kaksi kohtaa, missä yksilö voi päättää seurata erikoistunutta palvelunpolkua. Ensimmäinen näistä tulee kirjan 3 kohdalla. Niiden ystävien joukosta, jotka suorittavat tämän kurssin ja alkavat tarjota lapsille heidän henkiseen kasvattamiensa tarkoitetun ohjelman ensimmäisen tason suhteellisen yksinkertaisia oppitunteja, osa haluaa omistautua tälle palvelunalueelle ja suorittaa ajan mittaan sarjan asteittain yhä monimutkaisempia kursseja tasojen 2–6 opettamiseen. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että he keskeyttäisivät runkokurssisarjan opiskelun. Itse asiassa erikoistuneen palvelunpolun muodostavissa kursseissa oletetaan, että osallistujat jatkavat etenemistään, kukin omaan tilanteeseensa sopivalla vauhdilla, runkokurssisarjan viitoittamaa polkua pitkin. Kirja 5, jonka tarkoituksena on nostattaa valmentajia varhaisnuorten ryhmiä varten, muodostaa toisen kohdan, josta haarautuu sarja kursseja.

Runkokurssisarjaan ilmaantuu epäilemättä aikanaan lisäväyliä tutkittavaksi. Jotkin niistä voivat kiinnostaa kaikkia, kuten edellä mainitut kaksi, kun taas toiset saattavat koskea vain paikallisia erityistarpeita. Samoin kuin runkokurssisarjan suhteen, niiden sisällön ja rakenteen on pohjauduttava kentältä saatuihin jatkuviin yhteisiin kokemuksiin, jotka eivät ole sattumanvaraisia tai henkilökohtaisten mieltymysten sanelemia vaan perustuvat bahá'í-uskon laitoksilta saatuun ohjaukseen. Tällaisten kokemusten syntyminen edellyttää vielä enemmän tarmoa nykyistä paljon suuremmalta väestönosalta, ja instituuttien olisikin ennenaikaista kaikkialla muualla paitsi muutamassa harvassa paikassa kohdistaa huomiota muiden runkokurssista haarautuvien kurssien laatimiseen tai toteuttamiseen tässä vaiheessa nykyisen maailmanlaajuisten suunnitelmien sarjan kehitystä.

Koordinaatio

Selvästikin edellä kuvattu lähestymistapa kyvykkyyden rakentamiseen edustaa pyrkimystä saada väestön keskuudessa aikaan sellainen dynamiikka, joka yhdistää palvelun ja osaamisen kehittämisen ja sen levittämisen. Tämän aiheen toimme esille, joskin lyhyesti, ridván-sanomassamme 2010. Tässä mainitsemme muutamia käytännön seikkoja, jotka edellä mainittujen kahden erikoistuneen polun kehittyminen on tehnyt sitäkin tärkeämmäksi.

Minä hetkenä tahansa yksi kahdesta näkökulmasta suo mahdollisuuden tarkastella sitä, mitä seudulla tapahtuu, kun viisivuotissuunnitelman edistämä toimintamalli, jonka avulla vireän yhteisöelämän kangasta kudotaan, alkaa vahvistua. Molemmat näkökulmat ovat yhtä käypiä, sillä kumpikin niistä tarjoaa tietyn tavan ajatella ja keskustella siitä, mitä on tapahtumassa. Yhdestä näkökulmasta erottuu selkeänä kasvatusprosessi, jossa on kolme selvää vaihetta: ensimmäinen niistä on tarkoitettu yhteisön nuorimmille jäsenille, toinen niille, jotka elävät haastavia siirtymävaiheen vuosia, ja kolmas nuorille ja aikuisille. Tässä yhteydessä voi puhua kolmesta kasvatuksellisesta välttämättömyydestä, joista kullekin ovat tunnusomaisia omat menetelmät ja materiaalit, joista kuhunkin tarvitaan osuus voimavaroista ja joista kutakin palvelee mekanismeja kokemusten järjestelmällistämiseksi ja kentällä saatuihin oivalluksiin perustuvan osaamisen kehittämiseksi. Melko luonnollisesti kolmenlaisia keskusteluja alkaa siten hahmottua lasten henkiseen kasvatukseen tarkoitettujen ohjelman, varhaisnuorten henkiseen voimauttamiseen suunnatun ohjelman ja runkokurssisarjan toteuttamisen ympärille.

Toisesta näkökulmasta toimintaa voi ajatella kolmen kuukauden jaksoissa, joiden kautta yhteisö kasvaa – intensiivisen toiminnan tuloksena koettu laajenemisrupeama, välttämätön lujittamisvaihe, jonka aikana kasvavia joukkoja vahvistetaan, kun he esimerkiksi osallistuvat hartauttilaisuuksiin ja 19 päivän juhliin ja heidän kotonaan vierailaan, sekä kaikille tarkoitetut tilaisuudet pohdintaa ja suunnittelua varten. Kysymys vastaanottavien väestönsien opettamisesta nousee tässä valossa etualalle ja huomio kiinnittyy haasteeseen löytää sieluja, jotka ovat halukkaita keskustelemaan heitä ympäröivästä maailmasta ja osallistumaan yhteisiin ponnistuksiin sen muuttamiseksi.

Etenkin koordinoinnin tasolla osoittautuu välttämättömäksi ottaa askel taaksepäin ja tarkastella näistä kahdesta tähytyspaikasta sitä, mikä on pohjimmiltaan yksi todellisuus. Tämä antaa mahdollisuuden analysoida tarkasti, arvioida strategisesti, kohdentaa viisaasti ja välttää pirstoutumista. Tässä kohdassa suunnitelman toteuttamisen alkuvaihetta vaikuttaa siksi tärkeämmältä kuin koskaan aiemmin kiinnittää huomiota koordinoinnin aihepiiriin. Vaikka tehokkaan organisaatiojärjestelmän perustekijät ymmärretäänkin jo hyvin, sen erilaisissa olosuhteissa edellyttämä muoto on tuotava selvästi esille. Olemmekin pyytäneet Kansainvälistä Opetuskeskusta seuraamaan tässä suhteessa tehtyjä ponnistuksia, etenkin kaikkein edistyneimmillä useilla sadoilla seuduilla maailmanlaajuisesti, jotta opittuja asioita voidaan nopeasti hyödyntää järjestelmällisesti.

Kaikilla tällaisilla seuduilla, missä laajamittaisen kasvun vaatimukset ovat nousemassa esiin, lisätukea on annettava koulutusinstituutin edistämän kasvatusprosessin joka vaiheelle. Koordinaattorin työtä pitäisi vahvistaa yhä useampien kokeneiden yksilöiden antama tuki, ja tiedon ja oivallusten vaihtoon tarkoitetuista kokouksista pitäisi tulla säännöllisiä ja lähestymistapojensa osalta aiempaa järjestelmällisempiä. Samoin on instituutin nimeämälle kolmelle koordinaattorille – tai

tarpeen mukaan koordinaattorien tiimeille – jotka huolehtivat opintopiireistä, varhaisnuorten ryhmistä ja lastentunneista, järjestettävä ajoittaisia tilaisuuksia kasvatustarpeiden tarkastelemiseksi kokonaisuutena, ja heidän tulisi puolestaan tavata säännöllisesti seutuopetuskomitean kanssa. Jotta seudulle virtaisi riittävästi tietoa, ohjausta ja kipeästi tarvittavia varoja, koulutusinstituutin johtokunnan on myös ryhdyttävä samansuuntaisiin toimenpiteisiin koordinaattorin toiminnan kehittämiseksi alueellisella tasolla. Siellä missä tällainen kypsä koordinaatiomalli vakiinnutetaan, avustajalautakunnan jäsenet ja heidän apulaisensa pystyvät antamaan tukeaan kautta koko toiminnan kentän jopa aiempaa tehokkaammin.

Vielä yksi seikka ansaitsee pohdintaa tässä suhteessa. Lähes kaikkiin näistä useista sadoista tarkasteltavista seuduista liittyy yksi tai kaksi niistä noin neljästäkymmenestä keskuksista, joista oppimista levitetään ja jotka Maailmankeskuksessa toimiva Sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen osasto on perustanut vastauksena varhaisnuorten ohjelmaan kaikkialla maailmassa kohdistuvaan suunnattomaan kysyntään. Näillä seuduilla toimivat instituutit ovat jo kuluneen vuoden aikana hyötyneet näiden keskustelujen kautta saadusta tiedosta, etenkin ohjelman koordinointiin liittyen. Ei ole epäilystäkään siitä, että valmius ylläpitää joukoittain varhaisnuorten ryhmiä on antanut voimakkaan sysäyksen kaikkien tällaisten seutujen edistykselle ja vaikuttanut ratkaisevasti sitä seuranneeseen opintopiirien ja lastentuntien kehitykseen. Sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen osaston tukemat keskuksat auttavat edelleen koulutusinstituutteja tarttumaan niihin monimutkaisiin kysymyksiin, joita herää, kun ohjelmaa toteutetaan ikäryhmässä, jonka valtavan potentiaalinen on edelleen oltava jatkuvan oppimisen kohteena. Luotamme kuitenkin itse instituutteihin siinä, että ne vaalivat oppimisprosessia, joka tarvitaan lukuisten lastentunti- ja opintopiiriryhmien hallintaan, perustavat seututasolla järjestelmän, joka vahvistaa koordinoitua näillä kaikilla kolmella selkeällä toiminta-alueella, sekä käynnistävät voimavarojen virtaamisen alueelliselta tasolta ruohonjuuritasolle. Näin ne voivat varmistaa, että suurehko joukko etenevät saumattomasti kasvatustarpeiden yhdeltä tasolta seuraavalle, ja helpottaa järjestelmälliselle kasvulle niin elintärkeiden toimintajaksien vakaata kehittymistä.

Lastentunnit

Jokaisen koulutusinstituutin edessä olevien lukuisten kysymysten joukosta yksi erottuu erityisen kiireellisenä: miten saadaan toimintaan mukaan riittävästi lastentuntiopettajia peräkkäisiä tasoja varten ja sitä varten myös ohjaajia, jotka voivat muodostaa ryhmiä tähän tarvittavien kurssien opiskelua varten. Tällä hetkellä saatavilla olevien kolmen kirjan osat sisältävät sekä materiaaleja opettajien opiskeluun että oppitunteja lapsille, minkä ansiosta instituutit voivat viipymättä käynnistää kuusivuotisen ohjelman kolmen ensimmäisen tason oppitunnit. Niiden on ehkä turvauduttava väliaikaisiin menetelmiin ensimmäisen opettajajoukon nostattamiseksi näitä tasoja varten. Kentän vaatimusten mukaan vähitellen rakennetun hyvän koordinaatiomallin avulla pitäisi olla mahdollista vastata pakottaviin vaatimuksiin joustavasti samanaikaisesti, kun koko kasvatustarpeiden eheydestä huolehditaan pitkällä aikavälillä.

Sen lisäksi, että instituutit kouluttavat opettajien järjestelmällisesti peräkkäisiä tasoja varten, niiden on opittava, miten lastentunteja järjestetään eri ikäryhmille kylissä ja naapurustoissa, miten opettajia hankitaan erilaisille lastentunneille, miten oppilaat saadaan jatkamaan osallistumistaan vuosi toisensa jälkeen tasolta toiselle ja miten voidaan taata erilaisista kodeista ja taustoista peräisin olevien lasten jatkuva eteneminen – lyhyesti sanoen, miten vakiinnutetaan alati laajeneva, va-

kaalla pohjalla toimiva lasten kasvatusjärjestelmä, joka pysyy samassa tahdissa kuin vanhempien keskuudessa lisääntyvä huoli heidän lastensa terveen moraalisen perustan kehittymisestä ja yhteisön ihmisvoimavarojen kasvattaminen. Vaikka tämä on valtava tehtävä, se on suhteellisen suoraviivainen, ja me kannustamme instituutteja kaikkialla antamaan sille sen huomion, jonka se niin selvästi ansaitsee, sekä keskittymään erityisesti ohjelman kolmen ensimmäisen tason toteuttamiseen ja pitämään mielessä, että opetukseen ja oppimiseen liittyvien kokemusten laatu perustuu suurelta osin opettajan pystyvyyteen.

Tässä on lienee paikallaan varoituksen sana. Tietenkään ei ole väärin puhua lastentuntiopettajien tai varhaisnuorten ryhmien valmentajien "kouluttamisesta". Instituuttien tulisi kuitenkin varoa, että ne eivät ala nähdä työtään menetelmissä kouluttamisena ja unohda instituutin keskeistä ajatusta kyvykkyyden rakentamisesta, joka edellyttää syvällistä ymmärrystä Bahá'u'lláhin ilmoituksesta.

Koulutusmateriaalit

Edeltävien kappaleiden valossa on tarkasteltava kysymystä koulutusmateriaaleista etenkin lastentunteihin ja varhaisnuorten ryhmiin liittyen. Näistä ensimmäisen osalta selitimme vuoden 2010 ridván-sanomassamme, että Ruhi-instituutin laatimat oppitunnit muodostavat lasten henkisen kasvatusohjelman ytimen, jonka ympärille voidaan järjestää toissijaisia aineksia. Yleensä opettajat voivat itse päättää erityisolosuhteidensa perusteella ja usein myös neuvottelemalla seututason instituuttikoordinaattorin kanssa, tarvitaanko kunkin tason kasvatuksellisen prosessin vahvistamiseksi lisämateriaaleja. Oletuksena on, että jos tätä pidetään tarpeellisena, lisämateriaaleja voi valita helposti saatavilla olevista lähteistä. Tällaisia materiaaleja on harvoin tarve virallistaa, tapahtuipa se sitten suoraan siten, että koulutusinstituutit ottavat ne käyttöönsä, tai epäsuorasti niiden laajan ja järjestelmällisen levittämisen kautta.

Varhaisnuorten ryhmien osalta Sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen osasto rohkaisee samanlaiseen lähestymistapaan. Ohjelman ydin koostuu kirjasarjasta, jota ryhmät opiskelevat. Käsitksemme mukaan suunnitellusta kahdeksastatoista kirjasta tällä hetkellä on saatavilla seitsemän, joissa erilaisia aiheita tarkastellaan bahá'í-näkökulmasta. Toiset yhdeksän kirjaa tarjoaa selkeän bahá'í-osuuden, ja näistä kaksi on parhaillaan käytössä. Valmentajia kehoitetaan täydentämään kirjojen opiskelua taidetehtävillä ja palveluprojekteilla. Samoin kuin lastentuntiopettajille, seututason instituuttikoordinaattori voi tarjota valmentajille apua näiden miettiessä, miten edetä. Useimmiten varhaisnuoret valitsevat kuitenkin itse tällaiset projektit ja toiminnot omien olosuhteidensa ja taipumustensa mukaan neuvottelemalla asiasta ryhmän valmentajan kanssa.

Kaikissa tällaisissa asioissa niin opettajina kuin valmentajina palvelevia pyydetään toimimaan hienotunteisesti. Kasvatus on laaja kenttä, ja kasvatusteorioita on runsaasti. Varmastikin monilla niistä on huomattavia ansioita, mutta on hyvä muistaa, että niihin kaikkiin sisältyy oletuksia ihmisen luonteesta ja yhteiskunnasta. Kasvatuksellisen prosessin tulisi esimerkiksi saada lapsi tietoiseksi omista piilevistä kyvyistään, mutta minän ihannointia on tunnollisesti vältettävä. Niin usein egoa pönkitetään itseluottamuksen rakentamisen nimissä. Samoin leikillä on sijansa pienten lasten kasvatuksessa. Lapset ja varhaisnuoret ovat kuitenkin kerta toisensa jälkeen osoittaneet kykenevänsä keskustelemaan abstrakteista aiheista, kunhan se tehdään heidän ikäänsä sopivalla tasolla, ja he tuntevat suurta iloa pyrkiessään vakavasti ymmärtämään asioita. Heille ei ole apua kasva-

tuksellisesta prosessista, joka hukuttaa sisällön viihdyttämisen houkuttelevaan mereen. Luotamme siihen, että instituuttikursseja opiskellessaan opettajat ja valmentajat saavat yhä paremmat valmiudet tehdä järkeviä päätöksiä tarpeellisten materiaalien tai toiminnan valitsemisessa, olivatpa sitten kyseessä perinteiset kasvatuslähteet tai runsas määrä muuta materiaalia, kuten lauluja, tarinoita ja leikkejä, joita varmasti kehitetään lapsille bahá'í-yhteisössä tulevana vuosina.

Niin bahá'í-yhteisön sisällä kuin sen ulkopuolella kehittyvien voimien työntämänä maapallon kansojen voidaan nähdä liikkuvan eri suunnista yhä lähemmäksi toisiaan kohti sitä, mikä on oleva luonteeltaan niin mahtava maailmansivistys, että meidän on turha edes yrittää kuvitella sitä tänä päivänä. Kun tämä väestöjen keskusta kohti etenevä liike kiihtyy kautta maapallon, kustakin kulttuurista häviävät vähitellen ne piirteet, jotka eivät ole bahá'í-uskon opetusten mukaisia, kun taas toiset piirteet vahvistuvat. Samasta syystä uusia kulttuuriaineiksia kehittyä ajan kuluessa sitä mukaa, kun kaikista eri ryhmistä peräisin olevat ihmiset tuovat esille Bahá'u'lláhin ilmoituksen innoittamina Hänen opetustensa synnyttämiä ajatus- ja toimintamalleja, osittain taiteiden ja kaunokirjallisuuden kautta. Tällaiset näkökohdat mielessämme toivotamme tervetulleeksi Ruhi-instituutin päätöksen jättää kurssiensa laatimisessa ystävien vastuulle päättää taiteelliseen toimintaan liittyvistä asioista paikallisesti. Pyydämmekin tässä vaiheessa, että kun tarmoa suunnataan lastentuntien ja varhaisnuorten ryhmien määrän lisäämiseen, tätä tarkoitusta varten tarkoitettujen lisämateriaalien moninkertaistumisen sallitaan tapahtua luonnollisena seurauksena yhteisörakentamisen prosessista, joka on keräämässä voimaa kylissä ja naapurustoissa. Haluamme nähdä esimerkiksi, että kaikista osista maailmaa ja kaikilla kielillä ilmaantuu mukaansatempaavia lauluja, joiden kautta bahá'í-kirjoituksiin sisältyvät syvälliset ajatukset painuvat lasten tietoisuuteen. Tällainen luovan ajattelun kukoistus voi kuitenkin jäädä tapahtumatta, jos ystävät lankeavat, miten tahattomasti hyvänsä, maailmassa vallalla oleviin toimintamalleihin, jotka sallivat niiden, joilla on taloudellisia resursseja, pakottaa omia kulttuuriin liittyviä näkemyksiään muille hukuttamalla heidät aggressiivisesti markkinoituihin materiaaleihin ja tuotteisiin. Lisäksi on ponnisteltava kaikin voimin henkisen kasvatuksen suojelemiseksi kaupallistamisen vaaroilta. Ruhi-instituutti on selvästi pyytänyt olemaan levittämättä sellaisia tuotteita ja tavaroita, joissa sen identiteettiä käytetään markkinoitavana brändinä. Toivommekin, että ystävät kunnioittavat sen huolellisuutta tässä asiassa.

Tässä yhteydessä olemme iloisia voidessamme ilmoittaa, että olemme perustaneet kansainvälisen neuvoa antavan toimikunnan avustamaan Ruhi-instituuttia sen materiaalien laatimiseen, tuottamiseen ja jakeluun liittyvän järjestelmän valvomisessa. Näiden materiaalien sisältöön ja rakenteeseen vaikuttavat nyt laajasti bahá'íden maailmanlaajuiset kokemukset bahá'í-uskon opetusten ja periaatteiden soveltamisesta ihmiskunnan elämään. Kun tämä toimikunta aloittaa vähitellen toimintansa, se pystyy reagoimaan näihin liittyviin asioihin ja seuraamaan sellaisten lisämateriaalien kehittämistä, jotka ovat linjassa maailmanlaajuisten suunnitelmien asettaman suunnan kanssa.

*

Lopuksi tunnemme tarvetta osoittaa muutaman sanan koulutusinstituuteille kaikkialla maailmassa. On tärkeää muistaa, että bahá'í-lastentuntien opettaja ja varhaisnuorten ryhmän valmentaja, jolle on uskottu niin paljon vastuuta yhteisön moraalisen perustan vahvistamisesta, on useimmissa paikoissa teini-ikäinen nuori. On odotettavissa, että näitä nuoria nousee yhä enemmän varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelmasta, jolla on vahva kaksitahoinen päämäärä sekä kehittää heidän piileviä kykyjään että vaikuttaa yhteiskunnan muuttumiseen. He saattavat kuitenkin tulla

myös mistä tahansa muusta kasvatuksellisesta taustasta sydän täynnä toivoa siitä, että heidän uuterien ja keskittyneiden ponnistustensa ansiosta maailma muuttuu. Yksityiskohdista riippumatta he ovat kaikki halukkaita omistamaan aikansa ja tarmonsaa, lahjansa ja taitonsa yhteisöjensä palveluun. Kun heille annetaan siihen tilaisuus, monet heistä pyhittävät mielellään muutaman vuoden elämästään henkisen kasvatuksen tarjoamiseen tuleville sukupolville. Maailman nuoriin ihmisiin on täten taltioitu yhteiskunnan muuttamiseen tarvittava kyvykkyys, joka odottaa käyttöönottoa. Tämän kyvykkyuden vapauttamista jokaisen instituutin tulisi pitää pyhänä velvollisuutenaan.

The Universal House of Justice

[Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]

Kopio: Kansainvälinen Opetuskeskus
Neuvonantajalautakunnat
Neuvonantajat